Parlament Europejski
2019-2024

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych
Przewodniczący

7.9.2023

Sz.P. Johan Van Overtveldt
Przewodniczący
Komisja Budżetowa
BRUKSELA

Przedmiot: **Opinia w sprawie zmiany rozporządzenia (UE, Euratom) 2020/2093 określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (2023/0201R(APP))**

Szanowny Panie Przewodniczący!

W ramach przedmiotowej procedury Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych została poproszona o wydanie na użytek Pańskiej komisji opinii, którą postanowiła przekazać w formie pisma.

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych rozpatrzyła sprawę i na posiedzeniu w dniu 18 lipca 2023 r. postanowiła zwrócić się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w projekcie rezolucji poniższych wskazówek.

Z poważaniem

Dragoş Pîslaru

WSKAZÓWKI

A. mając na uwadze, że obecna sytuacja wysokiej inflacji i licznych kryzysów wystawiła aktualne pułapy WRF na poważną próbę, wyczerpując marginesy przeznaczone na pokonywanie wyzwań stojących przed UE teraz i przyszłości oraz na realizację jej długoterminowych celów, a także obniżając jej zdolność do utrzymania odpowiedniego poziomu inwestycji w programach i politykach unijnych, włącznie z ważnymi priorytetami takimi jak sprawiedliwa transformacja ekologiczna i cyfrowa; mając na uwadze, że te liczne kryzysy odbijają się na sytuacji społeczno-gospodarczej w UE – co widać na przykładzie rynku pracy i warunków bytowych – i mogą negatywnie wpłynąć na wzrost gospodarczy i zatrudnienie; mając na uwadze, że budżet unijny powinien odpowiednio reagować na zmieniające się potrzeby i wychodzić im naprzeciw w czasach kryzysu, zwłaszcza gdy rosnąca inflacja i szybki wzrost cen żywności i energii w całej UE dotykają najsłabsze grupy ludności, jeszcze bardziej pogłębiając nierówności i ubóstwo; mając na uwadze, że nie przewiduje się, aby płace rosły równie szybko jak inflacja, przez co pracownicy będą tracić swoją siłę nabywczą, a warunki ich życia mogą się pogorszyć; mając na uwadze, że wystawi to również na poważną próbę możliwości w obszarze polityki społecznej oraz automatyczne stabilizatory takie jak krajowe systemy przeciwdziałania bezrobociu;

B. mając na uwadze, że około 96,5 mln Europejczyków – czyli 21,9 % ludności UE – jest obecnie zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i że ubóstwo i wykluczenie społeczne grożą 24,7 % dzieci w UE; mając na uwadze, że według przeprowadzonego w 2021 r. w całej Unii badania około 34 mln Europejczyków, czyli niemal 6,9 % populacji UE, nie stać na odpowiednie ogrzanie domu[1]; mając na uwadze, że według szacunków Obserwatorium Ubóstwa Energetycznego ubóstwem energetycznym w UE dotkniętych jest w sumie ponad 50 mln gospodarstw domowych;

C. mając na uwadze, że zgodnie z celami Planu działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych co najmniej 78 % ludności UE w wieku od 20 do 64 lat powinno mieć zatrudnienie, co najmniej 60 % dorosłych co roku powinno się szkolić, a liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym powinna spaść o co najmniej 15 mln, w tym o co najmniej 5 mln dzieci; mając na uwadze, że wspomniany plan działania obejmuje również szereg propozycji dotyczących realizacji tych celów do 2030 r.; mając na uwadze, że w obecnej sytuacji osiągnięcie tych celów będzie coraz trudniejsze ze względu na przewidywany wzrost ubóstwa i bezrobocia; mając na uwadze, że konieczność łagodzenia społecznych skutków kryzysu, udzielania wsparcia uchodźcom oraz zapewnienia wszystkim godnych warunków życia i dostępu do wysokiej jakości podstawowych usług, takich jak opieka zdrowotna, edukacja i mieszkania, ciężko doświadcza systemy ochrony socjalnej;

D. mając na uwadze, że wykwalifikowana siła robocza jest niezbędna, by zapewnić sprawiedliwą społecznie i uczciwą transformację ekologiczną i cyfrową i zwiększyć trwałą konkurencyjność i odporność Unii w obliczu niekorzystnych wstrząsów zewnętrznych; mając na uwadze, że bardziej adekwatne i lepiej dopasowane umiejętności otwierają nowe możliwości i pozwalają jednostkom w pełni uczestniczyć

[1] Motyw 13 rozporządzenia w sprawie ustanowienia Społecznego Funduszu Klimatycznego: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A32023R0955&qid=1686746723482

w rynku pracy, społeczeństwie i demokracji oraz korzystać z możliwości transformacji ekologicznej i cyfrowej, jak i z przysługujących im praw; mając na uwadze, że Europejski Rok Umiejętności dzięki zmianie i podnoszeniu kwalifikacji ma wspierać zrównoważony wzrost społecznej gospodarki rynkowej Unii i przeciwdziałać niedoborom wykwalifikowanej siły roboczej, z jakimi boryka się 77 %[2] przedsiębiorstw w całej Unii, by w ten sposób zwiększyć konkurencyjność UE i przyczynić się do tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy;

E mając na uwadze, że programy NextGenerationEU takie jak REACT-EU, Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (FST) czy Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) zapewniły odbudowę, która jest zrównoważona pod względem gospodarczym i społecznym, sprawiedliwa i niedyskryminująca i która sprzyja włączeniu społecznemu; mając na uwadze, że sukcesem okazał się przyjęty przez Komisję europejski instrument tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE); mając na uwadze, że Platforma na rzecz technologii strategicznych dla Europy (STEP) powstała w odpowiedzi na potrzebę pobudzenia inwestycji w krytyczne i nowe technologie w Europie, przeciwdziałania niedoborom siły roboczej i reagowania na zapotrzebowanie na umiejętności i ma ona na celu wzmocnienie suwerenności i bezpieczeństwa Europy, zwiększenie konkurencyjności Unii oraz usprawnienie transformacji ekologicznej i cyfrowej;

1. podkreśla kluczową rolę, jaką budżet unijny odgrywa w realizacji priorytetów politycznych Unii – także w powodzeniu transformacji ekologicznej i cyfrowej – zwłaszcza dzięki zwróceniu szczególnej uwagi na regiony oddalone i najbardziej oddalone, sektory energochłonne oraz pracowników o niskich kwalifikacjach z myślą o zmianie i podnoszeniu ich kwalifikacji i tworzeniu w ten sposób wysokiej jakości miejsc pracy i godnych warunków pracy; zwraca uwagę na znaczenie odpowiednich płac i ochrony socjalnej, wysokich standardów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz równych szans niezależnie od płci w walce z ubóstwem i nierównościami oraz we wspieraniu sprawiedliwej społecznie, zrównoważonej i niedyskryminującej odbudowy gospodarczej sprzyjającej włączeniu społecznemu; zaznacza, że potrzebne są solidne krajowe systemy ochrony socjalnej, rozwiązania w zakresie pracy w zmniejszonym wymiarze, by uniknąć drastycznych skutków zwolnień, oraz dodatki mieszkaniowe dla osób potrzebujących; uważa, że należy promować wzrost gospodarczy, autonomię strategiczną i niezależność energetyczną, a jednocześnie zapewnić silne wsparcie, zwłaszcza młodszym pokoleniom, dzieciom, rodzinom, pracownikom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom, jak również dążyć do zrównoważonego rozwoju, który nie pozostawia nikogo w tyle, i zagwarantować spójność i konwergencję społeczną; apeluje, by zwrócić uwagę na grupy o niskich dochodach i grupy szczególnie wrażliwe, takie jak osoby doświadczone lub zagrożone ubóstwem i wykluczeniem społecznym, a jednocześnie wspierać gospodarstwa domowe o średnich dochodach, tak aby nadal stanowiły one oparcie dla naszych społeczeństw i miały dostateczne możliwości rozwoju, przyczyniając się w ten sposób do ogólnej spójności gospodarczej i społecznej; przypomina, że trzeba również wzmocnić Europejską Unię Zdrowotną po kryzysie związanym z COVID-19, promować praworządność, wartości unijne i prawa

[2] https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/europe-fit-digital-age/european-year-skills-2023_pl

podstawowe, działać na rzecz zwiększenia i równości szans dla wszystkich i zapewnić silniejszą Unię dla jej obywateli i na świecie;

2. zauważa, że od czasu wynegocjowania obecnych WRF sytuacja gospodarcza i polityczna uległa zmianie; podkreśla, że rozmiar i struktura aktualnych WRF ustalonych w 2020 r. nie pozwalają szybko reagować na nowe wyzwania i ewentualne sytuacje kryzysowe i pokonywać ich przy jednoczesnym utrzymaniu inwestycji w programy i polityki unijne i że sytuacja w dziale 2b jest niezwykle niepokojąca ze względu na bardzo małe marginesy i ogromną presję spowodowaną wysoką inflacją; cieszy się, że Komisja przedstawiła wniosek dotyczący rewizji WRF, który obejmuje trwałe rozwiązanie w zakresie spłaty większych kosztów zadłużenia („instrument EURI”), a tym samym chroni programy NextGenerationEU przed cięciami i tworzy przestrzeń w specjalnych instrumentach takich jak RRF, REACT-EU, FST czy InvestEU; uważa jednak, że wniosek ten nie odpowiada aspiracjom UE, i ponawia w związku z tym apel o pilną, gruntowną i ambitną rewizję WRF na lata 2021–2027 obejmującą większy budżet i nowe środki na wsparcie zrównoważonego wzrostu gospodarczego i zrównoważonych inwestycji oraz na pomoc w realizacji strategicznych celów strategii „Europa 2020”, Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, a także instrumentów przewidzianych w nowych przepisach, takich jak europejskie akademie przemysłu neutralnego emisyjnie z aktu w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie czy inicjatywy określone w Europejskim filarze praw socjalnych i deklaracji z Porto; przypomina, że trzeba utrzymać odpowiedni poziom środków na spójność oraz konwergencję gospodarczą i społeczną, wdrożyć istotne strategie polityczne takie jak sprawiedliwa transformacja ekologiczna i cyfrowa oraz przygotować UE na wyzwania czekające na nią w najbliższych latach;

3. uważa, że podczas rewizji WRF należy wziąć pod uwagę szereg kwestii, a mianowicie potrzebę większej elastyczności i zapewnienia w WRF dostatecznych środków na wspieranie zrównoważonego wzrostu gospodarczego i zrównoważonych inwestycji oraz skuteczne przeciwdziałanie wpływowi pandemii COVID-19 na społeczeństwo i rynek pracy, jak i konsekwencjom rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, a w szczególności bezrobociu; przypomina, że należy respektować programy uzgodnione w aktualnych WRF i pule środków finansowych, jakie na nie przeznaczono, i domaga się, aby podczas rewizji WRF, jak i w okresie po 2027 r. wzmocnić priorytety i inwestycje społeczne, nadając tym samym budżetowi UE zdecydowanego i ambitnego wymiaru społecznego;

4. zwraca uwagę na kluczową rolę unijnych funduszy i instrumentów finansowych, w tym Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) oraz REPowerEU, w zrównoważonej pod względem gospodarczym i społecznym, sprawiedliwej i niedyskryminującej odbudowie sprzyjającej włączeniu społecznemu; podkreśla, że Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) powinien nadal być główną siłą napędową wzmacniania społecznego wymiaru Unii zgodnie z zasadami Europejskiego filaru praw socjalnych; przypomina, że EFS+ to również najważniejszy unijny instrument wspierający państwa członkowskie, obywateli i regiony w dążeniu do wysokiego poziomu zatrudnienia, któremu powinny towarzyszyć odpowiednie płace, godziwe warunki pracy, zdrowe środowisko pracy oraz ubezpieczenia społeczne, tak by zapewnić uczciwą ochronę socjalną oraz wykwalifikowaną, konkurencyjną i odporną siłę roboczą przygotowaną do przejścia na zieloną i cyfrową gospodarkę i do przyszłego

rynku pracy, budując w ten sposób sprzyjające włączeniu i spójne społeczeństwo ukierunkowane na walkę z ubóstwem i realizację zasad określonych w Europejskim filarze praw socjalnych; apeluje zatem o znaczne zwiększenie budżetu EFS+, zwłaszcza z myślą o najuboższych obywatelach; zwraca uwagę na ważną rolę, jaką odgrywają Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników (EFG), Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (FST), REACT-EU z jego dodatkowymi środkami na EFS+, Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych oraz Europejski Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym (FEAD);

5. stwierdza, że EFS+ i RRF powinny przyczynić się do wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych przez praktyczne stosowanie jego zasad i uwzględnianie celów społecznych we wszystkich odnośnych przepisach, strategiach politycznych i planach wykonawczych związanych z NextGenerationEU; podkreśla, że należy przeznaczyć odpowiednie zasoby na aktualizację i realizację Planu działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych oraz celów przyjętych w Porto; przypomina, że RRF odegrał istotną rolę w łagodzeniu skutków kryzysu i powinien posłużyć za przykład w razie kolejnych kryzysów; zwraca uwagę na konieczność wzmocnienia systemów opieki społecznej i inwestowania w zabezpieczenie społeczne, dostęp do opieki zdrowotnej i edukacji, przystępne mieszkania, wysokiej jakości pracę i szkolenia oraz usługi społeczne dla grup szczególnie wrażliwych; uważa, że znaczną część funduszy należy przeznaczyć na inwestycje społeczne na rzecz wzmocnienia systemów opieki społecznej, inwestując w zabezpieczenie społeczne, dostęp do opieki zdrowotnej i edukacji, przystępne mieszkania, zatrudnienie, dostęp do wymiaru sprawiedliwości i usługi społeczne dla grup szczególnie wrażliwych; zwraca się w związku z tym do Komisji, by zapewniła odpowiednią liczbę pracowników, którzy mogliby zająć się tym zadaniem; uważa, że cele z Porto dotyczące ubóstwa należy na szczeblu unijnym uzupełnić planem działania i zdecydowaną strategią walki z ubóstwem, którym powinny towarzyszyć poważne inwestycje zajmujące się wszystkimi aspektami ubóstwa, w tym ubóstwem pracujących;

6. przypomina, że liczne kryzysy dotknęły szczególnie młodych ludzi, jeśli chodzi o pracę, edukację, szkolenia i dobrostan psychiczny; zaznacza, że w zmienionych WRF należy priorytetowo potraktować wsparcie dla młodzieży i środki na rzecz przeciwdziałania jej bezrobociu oraz ugruntować istniejące inicjatywy, takie jak wzmocniona gwarancja dla młodzieży;

7. zwraca uwagę na sytuację demograficzną Unii, która jest konsekwencją starzenia się społeczeństwa, spadku liczby urodzeń i dłuższego trwania życia; podkreśla, że aby sprostać temu wyzwaniu demograficznemu, trzeba inwestować w infrastrukturę społeczną; zwraca uwagę na brak politycznej reakcji, na szczeblu europejskim i krajowym, na skutki zmian demograficznych; z zadowoleniem przyjmuje europejską strategię w dziedzinie opieki i apeluje o jej wsparcie w WRF, a państwa członkowskie wzywa do jak najlepszego wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na inwestycje w opiekę nad dziećmi, osobami starszymi i innymi osobami wymagającymi opieki, za pośrednictwem EFS+, InvestEU i innych instrumentów finansowych promujących inwestycje społeczne;

8. z zadowoleniem przyjmuje ambitne plany Unii, by zdwoić wysiłki na rzecz walki z niepokojąco wysokim poziomem ubóstwa wśród dzieci i pomóc w eliminacji tego

rodzaju ubóstwa dzięki wprowadzonej niedawno europejskiej gwarancji dla dzieci; ostrzega jednak, że aktualne kryzysy zaostrzyły i jeszcze bardziej zaostrzą pogarszającą się obecnie sytuację dzieci dotkniętych lub zagrożonych ubóstwem i będą miały długotrwałe konsekwencje; zauważa, że od czasu powstania gwarancji dla dzieci państwa członkowskie zainwestowały w nią już około 9 mld EUR; po raz kolejny ponawia apel o jak najszybsze zwiększenie środków finansowych na europejską gwarancję dla dzieci i przeznaczenie na ten cel specjalnego budżetu w wysokości co najmniej 20 mld EUR na lata 2021–2027 i domaga się, by uwzględnić to w zmienionych WRF[3]; ponadto apeluje do Komisji o udostępnienie – a do państw członkowskich o całkowite wykorzystanie – wszystkich możliwych zasobów pozwalających skutecznie wdrażać gwarancję dla dzieci, w tym EFS+, REACT-EU i RRF; wzywa Komisję, by poprawiła koordynację realizacji przez państwa UE planów działania w zakresie gwarancji dla dzieci oraz by dokładniej szacowała i uwzględniała wpływ polityki unijnej i krajowej na sytuację dzieci;

9. podkreśla, że elastyczność wprowadzona tymczasowo na krótki okres do funduszy polityki spójności dzięki serii wniosków dotyczących działań polityki spójności na rzecz uchodźców w Europie (CARE) pomogła państwom członkowskim szybko zareagować na skutki wojny w Ukrainie, choć w niektórych państwach członkowskich okazało się to wciąż niewystarczające z uwagi na skalę potrzeb; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący specjalnego instrumentu wspierającego Ukrainę w pozostałym okresie programowania WRF z myślą o zapewnieniu stabilnego i przewidywalnego finansowania w ramach, które będą wspierać stabilność finansową, odbudowę i modernizację Ukrainy przy jednoczesnej realizacji reform, jakich wymaga jej przystąpienie do UE;

10. uważa, że trzeba dołożyć większych starań, by zapobiec bezrobociu i niepełnemu zatrudnieniu w związku z wojną, i apeluje o kontynuację i refinansowanie instrumentu SURE, który pozwoli wspierać rozwiązania w zakresie pracy w zmniejszonym wymiarze czasu oraz pracowników zagrożonych tymczasowym zwolnieniem, dopóki na rynku pracy odczuwalne będą negatywne społeczno-gospodarcze skutki wojny; apeluje o tymczasowy europejski pakiet na rzecz odporności społecznej, który pozwoliłby koordynować szereg działań i środków na rzecz wzmocnienia systemów opieki społecznej i ochrony socjalnej w UE; podkreśla, że SURE okazał się skuteczny w walce z bezrobociem spowodowanym pandemią COVID-19;

11. po raz kolejny apeluje do Komisji o opracowanie struktury zarządzania gospodarczego w UE opartej na elastyczności, solidarności, integracji, sprawiedliwości i konwergencji społecznej, równouprawnieniu płci, wysokiej jakości usługach publicznych, w tym wysokiej jakości publicznym systemie edukacji dla wszystkich, wysokiej jakości zatrudnieniu i zrównoważonym rozwoju;

12. wzywa Komisję do opracowania odpowiedniej strategii pozwalającej uwzględniać cele społeczne w wydatkach Unii; uważa, że metodyka uwzględniania kwestii społecznych

[3] Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 kwietnia 2022 r. w sprawie ochrony w UE dzieci i młodzieży uciekających przed wojną w Ukrainie (https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2022-0120_PL.html) i rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027: gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE (https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2022-0450_PL.html).

w budżecie Unii będzie konieczna, by zagwarantować, że wszystkie strategie polityczne finansowane przez Unię są zgodne z 20 zasadami określonymi w Europejskim filarze praw socjalnych, a wydatki unijne przyczyniają się do realizacji europejskich celów społecznych lub przynajmniej się z nimi nie kłócą; apeluje o większe zaangażowanie partnerów społecznych i wzmocnienie zasady partnerstwa w przygotowywaniu, wdrażaniu i monitorowaniu WRF, jeśli chodzi o ochronę praw pracowniczych i socjalnych, ochronę zatrudnienia, tworzenie miejsc pracy wysokiej jakości i sprawiedliwą transformację;

13. jest zaniepokojony obecnym spadkiem płac spowodowanym inflacją i szeregiem wyjątkowo gwałtownych wzrostów cen energii; zauważa, że płace powinny jak najszybciej wzrosnąć, aby podtrzymać popyt wewnętrzny i wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu oraz ograniczyć wpływ podwójnego kryzysu na pracowników i gospodarstwa domowe; uważa, że budżecie unijnym i WRF trzeba dołożyć większych starań, aby pomóc partnerom społecznym uzyskać podwyżki płac dzięki trójstronnym ramom budowania zdolności i przyspieszyć tym samym oczekiwany pozytywny wpływ proponowanej dyrektywy na odpowiednie płace minimalne oraz jej wdrożenie;

14. ponawia swój apel do Komisji o przygotowanie metodyki monitorowania wydatków socjalnych w budżecie UE w oparciu o cele zrównoważonego rozwoju i zasady Europejskiego filaru praw socjalnych, a także uwzględnienie w tablicy wskaźników społecznych wskaźników dobrostanu oraz pomiar ogólnego wpływu różnych funduszy, instrumentów i mechanizmów finansowanych z WRF na poprawę warunków pracy i dobrostanu[4]; domaga się dostosowania przepisów regulujących wykorzystanie funduszy UE do praw socjalnych, zasad demokracji, Europejskiego filaru praw socjalnych, celów zrównoważonego rozwoju i praw podstawowych pracowników; jest zdania, że z tych środków publicznych powinni korzystać pracodawcy, którzy przestrzegają praw pracowniczych i obowiązujących warunków pracy;

15. podkreśla, że EFS+ powinien zapewnić adekwatne wsparcie na rzecz budowania zdolności unijnych partnerów społecznych, na przykład w formie szkoleń, tworzenia sieci kontaktów i pogłębiania dialogu społecznego, jak również na rzecz działań podejmowanych wspólnie przez partnerów społecznych i organizacje społeczeństwa obywatelskiego;

16. z zadowoleniem przyjmuje wzmocnienie InvestEU, Europejskiej Rady ds. Innowacji, funduszu innowacyjnego i Europejskiego Funduszu Obronnego, które powinno przynieść inwestycje w technologie krytyczne objęte aktem w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie przy wsparciu ze strony STEP oraz zwiększyć otwartą suwerenność strategiczną Unii; apeluje w związku z tym o budżet w wysokości co najmniej 102 mln EUR na utworzenie i działanie akademii umiejętności w zakresie neutralności emisyjnej;

---

[4] Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 kwietnia 2022 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu na rok 2024, sekcja III – Komisja (https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2022-0106_PL.pdf) i opinia Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych dla Komisji Budżetowej w sprawie budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2024 – wszystkie sekcje (https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/EMPL-AD-746942_PL.pdf)

17. przypomina, że agencje Eurofound, EU-OSHA, Cedefop, ETF i ELA odgrywają ważną rolę w przekazywaniu instytucjom i krajom Unii specjalistycznej wiedzy, zwłaszcza w dziedzinie zatrudnienia i spraw społecznych, i że powinny one dysponować odpowiednimi zasobami finansowymi i ludzkimi, by realizować swoje ciągle zmieniające się zadania;

18. podkreśla znaczenie Europejskiego Roku Umiejętności 2023 – w tym konkretnych działań i strategii politycznych odpowiednio finansowanych z WRF – w dalszym rozwoju środków na rzecz zatrudnienia i przedsiębiorczości.